

JOHANNA TENGSTRÖM SÄTER

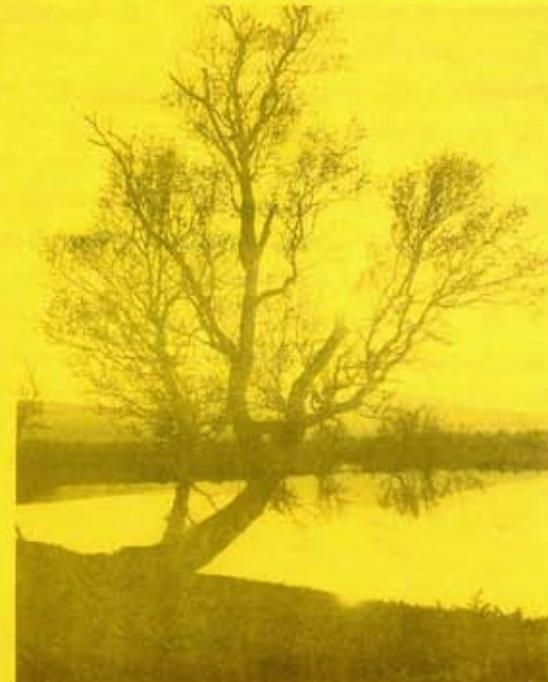
POLARHUNDEN

Årgång 9

1980

AUGUSTI

SPHK:s styrelse

Ordf.
Stig Juhlander
Helgo
790 30 INSJÖN
tel: 0247/700 64

Sekr.
Ingrid Hans
Box 433
790 34 SILJANSNÄS
tel: 0247/226 89

Kassör
Bertil Edvardsson
Verkstadsgatan 4
776 00 HEDEMORA
tel: 0225/106 28

Styrelse ordförande
Övre Norrlandsavdelningen
Karl-Olle Sundqvist
Purnuvaara 2
972 00 GÄLLEVARE
tel: 0975/200 70

Rasrepresentanter

Samojed
Alf Johansson
Gnejsvägen 37
137 00 VÄSTERHANINGE
tel: 0750/259 38

Grönlandshund
Erik Sundin
Slättberg 5452
794 00 ORSA
tel: 0250/406 34

Siberian Husky
Björn Tillberg
Folketshusgatan 7
810 70 ÄLVKARLEBY
tel: 026/728 59

Klubbmärken

Svenska Polarhundklubbens tygmärken och dekalen finns att beställas hos Ingrid Hans, PI433, 790 34 Siljansnäs.

Märket föreställer ett tre-spann polarhundar, samt texten SVENSKA POLARHUNDKLUBBEN.

Färgen på märket är vitt med blått tryck.

Priset: Tygmärket kostar 5:-
Stora dekalen 6:-
Lilla dekalen 2:-

Medlemsavgifter

60 kronor/år för helbetalande medlem.
15 kronor/år för familjemedlem.

Annonspriser i Polarhunden

1/1 sida 200:-
1/2 sida 100:-
1/4 sida 50:-
Valpannonser o.dyl. 15:- (medlemmar)
25:- (icke medlemmar)

Polarhunden

Material till tidningen skickas till:

Ann-Christin Speles
Österfors 55
780 41 GAGNEF
tel: 0241/617 44

Frågor som berör tidningen besvaras även av

Per och Kerstin Frisk
Solbacksgatan 38
781 00 BORLÄNGE
tel: 0243/256 93

SVENSKA POLARHUNDKLUBBEN inbjuder till

Å R S M Ö T E i Älvkarleby, 1980 - 08 - 30.

Vi står inför ett nytt verksamhetsår, som kommer att präglas av stor aktivitet på alla de områden SPHK omfattar.

Eftersom smittläget för parvovirus - enterit hos hund nu har stabiliseras kan utställnings - , tävlings - och kursverksamheten i ort med västt. Årsmöte tas upp i fuli skala utan särskilda förbehåll.

Inbjudas hjärtligt välkommen till Älvkarleby, Skutskärs IFMK:s klubbstuga, som blir den centrala samlingsplatsen (för den som så vill redan från fredagen) för alla årsmötes - och utställningsdeltagare. Här finns utsärkta områden att koppla upp hundarna, parkera bilar och husvagnar, ressa tält st.c. i omedelbar anslutning till utställningsringarna.

Årsmöteaförhandlingarna tar sin början kl.13.00 prick i Sörgårdets skola, ORS. Till skolåret får inga hundar medtas!

Ev. bokningar på hotell och pensionat, Sandörens trestjärniga campingplats vid Älvén liksom Turisthotellet, delvis nybyggt och av högsta klass, omgesorjs av medlemmarna själva. Servering i mindre omfattning i klubbnugget.

Ta med Dig hela familjen och låt denna sensommartid bli en i alla avseenden givande sammankomst i kamratlig och positiv anda!

Ev. förfrågningar besvaras gärna av Björn Tillberg, 026/ 72859.

STYRELSENS BERÄTTELSE

Styrelsen för Svenska Polarehundklubben, lämnar härmed följande redogörelse för verksamhetsåret 1 juli 1980 - 30 juni 1980.

SPKK:s "dag" utställning i Gustavsberg, drabbades av mycket dåligt väder, men kunde trots detta genomföras. Mötet mötte utställningar i Stockholm i samband med Svenska Lapphundklubben, insatnilla p.g.a. då rörländska utställningsförfatning. I maj kunde emellertid Nors Brakhusklubba och SPKK:s utställning gå av stället. Inte många deltagare från SPKK, men vi hoppas på bättre nästa år.

SPKK och UNIKS gemensamma utställning "Till fjällen med hund", genomfördes i Östersund och fanns under seder tillsika. Utställningen var mycket god både vad gäller främmande och deltagare. En fortsättning 1980 är planerad.

Deltävlingarna på Norrland Källa i Jämtkrog i Härjedalen, och träningsläger varit särskilt nödiga för att förbereda världsmästerskapet i Värmland.

Denna serie tävling visade sig bli den enda officiella tävling för SPKK detta årsunge, eftersom det utförandes förbud mot alla stora sammanträden med hundar i Norrland. Detta p.g.a. parvo-virus smittan.

Vi vet emellertid att enskilda personer varit aktivna och gjort utflykter på egen hand eller tillsammans med närböende.

I oktober avtävlade sig Maria Karlsson och Hildi Wjelm sina uppdrag som representanter i respektive styrelsesupplänt.

SPKK stod och vred. Vi är mycket lyckad konferens i Stockholm i oktober, då gott om alla officiella polarehundklubbar i landet var representerade. På konferensen diskuterade och namnbestälde man enhetliga regler för landstads klubbmedlemskap i fråga för polarehundar. Regelerna skall nu godkännas av Norrländs Konstfack.

De ömsta informationerna på UNIKS medlemmar har skickats ut, och informationskort samt betalningsbehörigheter kommer att skickas ut under sommaren.

Styrelsen har under året haft 5 protokollsförda sammankröuden.

Fölelsestollet var ett året slut 505 betalande medlemmar.

Tidningen Polarehunden har utkommit med 5 nummer.

Svenska Polarehundklubbens styrelse har under året utgjorts av ordinarie: Stig Johansson ordf., Birar Ahlström vice ordf., Bertil Edvardsson kassör, Torgny Hans sekre., Leif Dahlberg styr. ledamot. Suppleanter har varit: Leif Lindström, Kristina Strand.

I tur att avgå Mr: Stig Johansson, Ingrid Hans, Leif Dahlberg och samtliga suppleanter.

Saljansår i juli

Ingrid Hans

SVENSKA POLAREHUNDKLUBBENS ÅRSREDOVISNING 1980

DAGORDNING

§ 1.

Mötet uppnas.

§ 2.

- Val av: a) Mötessordförande
b) Mötessekreterare
c) Juniteringsmän, tillika röstkrönsare

§ 3.

Fråga om näts tekniska slyndande.

§ 4.

Godekande av dagordningen.

§ 5.

- Fördragning av: a) Verksamhetsberättelse
b) Riksskupper och revisior

§ 6.

Fråga om ansvarsfrihet för styrelsen åren 1980-81

§ 7.

Behandling av till styrelsen lämnade notiser.

§ 8.

Medlemsavgiften 1980-81

§ 9.

- Val av: a) Ordförande för 1 år
b) två styrelseledamöter för 2 år
c) tre styrelsesuppläntor för 1 år. Att inträda i den ordning nästväljer.

§ 10.

- Val av: a) två revisorer
b) två ersättare

§ 11.

Val av valberedning 1-2

§ 12.

Val av kommittéer och övriga funktionärer

§ 13.

Övriga frågor.

§ 14.

Mötet avslutas.

SVENSKA POLARHUNDKLUBBEN

Ekonomin redogörelse
19790701-19800630

1979 Års överskott Kassa 1670:40
Postgiro 5059:49
Bank 8571:-
S:a 15280:89

Inkomster Medlemsavgifter 21710:-
Utställningar 5305:-
Kurser, trän.läger 12600:-
Försäljning tält,
marken, mössor mm 7777:60
Annonser i tidningen 190:-
Diverse, bankränta 633:-
S:a 48215:60

Utgifter Återbet. av medl.avg. 120:-
Domaravdode, priser mm vid utställningar 2850:70
Kostn. vid fjällturer och trän.läger 5329:-
Porton, skrivmstr. upp-läggd. av dataregister 7392:15
Trojor, t.t., mössor mm 11053:05
Tryck av tidningen 8505:-
Diverse: regelkonf. i Stockholm, ersättning till färdledare mm 9474:10
S:a 44764:-

Tillgångar Kassa 1358:-
Postgiro 5717:29
Bank 14179:-
S:a 19254:29

Övriga tillgångar Marken, dekaler, tält,
skrivmstr. utställn.-matr. mm 10550:-

Att:

Sylvia Loos

Lena Tillenius

Motioner till Svenska Polarhundklubbens Årsmöte 1980.

Ärende: Medlemsräret inom SPHK.

Bakgrund: SPHK:s medlemsår löper 1/7 - 30/6. Denna ordning innebär avsevärda nackdelar för medlemmarna och för styrelsen. Ett inbetalningskort under sommaren för det nya året riskerar att förkomma - glömmes bort helt enkelt. Den enskilde medlemmen märker det först då "Polarhunden" inte kommer. Resultatet blir ett argt telefonsamtal till styrelsen, som med nuvarande system aldrig kan vara riktigt säker på att medlemsmatrikeln stämmer. Det finns en avgjord fördel med att låta medlemsrädet löpa med kalenderåret; alla andra föreningar har det så. Den enskilde medlemmen får lättare att komma ihåg inbetalningen.

Förslag: SPHK:s medlemsår skall så snart det är möjligt ändras till en löptid av 1/1 - 31/12.

Ärende: Medlemsavgiften inom SPHK.

Bakgrund: SPHK:s årsavgift är 60:- för helbetalande medlem och 15:- för familjemedlem. För denna avgift får medlemmen tidningen "Polarhunden", samt service i form av aktiviteter, information mm. för nägra år sedan bildades Övre Norrlandsavdelningen av SPHK. Avdelningens område kom att omfatta: Lappland, Norrbotten och Västerbotten. Under de år som gått har avdelningen haft en rad aktiviteter för medlemmarna i Övre Norrland. Som ett rättvisekrav begär nu Övre Norrlandsavdelningen del av sina medlemmars medlemsavgifter att användas till aktiviteter i norr.

Förslag: Styrelsen för ÖN av SPHK skall så snart det är möjligt få disponera över 10% av sina medlemmars medlemsavgifter.

Gällivare 80-01-25

Sören Norrby

sekreterare ÖN av SPHK

MOTION TILL SPHK:s STYRELSE, ATT BEHANDLAS PÅ
ÅRSMÖTET DEN 30 AUGUSTI 1980

Ärende: Bildandet av distrikt.

Ett flertal polarhundägare, bosatta i Dalarna, besträcker härmed till SPHK:s styrelse samt årsmötet den 30/8 - 80, att få bilda SPHK:s Daladistrikts.

Motiveringar

1. En stor koncentration av polarhundägare finns ett begränsat område.
2. Vi är emot att delas upp klubben i sektioner, då vi anser att detta ytterligare delitrar raserna och dess genetiska unikitetsvärden.
3. En centralstyrelse kommer enligt vår mening, att kunna jobba mer meningsfullt vid en updelning av distrikts, mot om det bildas sektioner.
 Man kan ta bort vad som nu välj sätts inom centralstyrelsen som då helt kommer att rymda med kontakts- och administrativa arbeten mellan SPHK:s sek, då sektionernas helt tar hand om sin egen ras.

Övriga bemärkål

Distriket disponeras en del av medlemsavgifterna.

Distriket kommer att ha egna utställningar, utflöde kurser m.m. både för inom distriktet boende samt övriga SPHK:are som önskar delta.

Vi hade tänkt oss en styrelse på 7 personer (5 ledamöter + 2 suppleanter) varav en (1) ledamot som får inbjudan till centralstyrelsens möten. Detta för att kontinuerlig kontakt skall kunna hållas mellan distrik och CS.

Dalarna 25 april 1980

Motion till SPHK:s Årsmöte angående lämpligheten att ha en kontaktperson som tillika är uppfödare (gäller Siberian Husky).

Undertecknade anser att det skall vara en helt neutral person som sitter på den posten.

Hägktningsfullt

Thoré Olsson.

Thoré Olsson

Bromma den 29/5
 1980

Motion till SPHK:s Årsmöte 1980

Undertecknad motionerar härmed om att SPHK som är officiell rasklubb för Samojed, Alaskan Malamute, Grönlandshund och Siberian Husky omorganiseras efter nedan föreslagna principer:

Varje ras, med ett minimialtal av 25 fullt betalande medlemmar, bildar en egen sektion. (Samojedringen, Grönlandshundklubben och Svensk Siberian Husky Klubb)

Varje sektion ansvarar för sin ras genom en egen organisation såsom fristående rasklubb. Alla frågor rörande resp. ras hänskjuts till resp. sektion för beslut. Alla arrangemang inom varje sektion är öppna för deltagare från övriga sektioner. (Undantag sektionstävlen och specialutställningar.)

SPHK:s styrelse ska bestå av 2 från varje sektion valda ledamöter som konstituerar sig själva.

Ekonomiskt ska 25% av medlemsavgifterna från varje sektion disponeras av SPHK.

SPHK ska disponera utrymme i resp sektionstävling för information. SPHK:s nya funktion ska vara att förutom besluta i frågor som är gemensamma för sektionerna fungera som ett administrativt sammordnande organ samt som officiell remissinstitans.

Kommentar: Detta är de grova riktlinjerna. Det finns många detaljfrågor att diskutera men ideologin bakom motionen är odiskutabel, nämligen att samla de polar raserna inom självläändiga klubbar med SPHK som administrativ huvudorganisation. På detta sätt hoppas undertecknad att vi ska komma ifrån åtminstone konflikterna över rasgränserna, då varje sektion ansvarar för sin ras.

Bakom motionen står förutom undertecknad ett Årsmötesbeslut från SvSHK, och förhoppningsvis ett medlemsmöttesbeslut från Samojedringen. De ska ta ställning till detta innan SPHK:s Årsmöte.

A. Saag
 Arne Saag

Valberedningens förslag till val av ordinarie styrelseledamöter,
suppleanter samt revisorer.

Ordförande	- Stig Juhlander	- omval
Styrelseledamöter	- Björn Tillberg	- nyval
	- Leif Dahlberg	- omval
Styrelsесuppleanter	- Ingrid Fredberger	- nyval
	- Frank Duchterlonny	- nyval
	- Ingrid Hans	- nyval
Revisorer	- Helena Brandrup-Wongsen	- nyval
	- Ann-Christin Speles	- omval
ersättare för dessa	- Lena Tillenius	- omval
	- Erik Berg	- omval

Hed, tackar för insända bidrag och förslag till kommande nr:s innehåll. Vi hoppas att skrivklädan håller i sig.
Detta nr är som synes sponsrat (kuvert + porto) av Caravan. Mats Jansson tackas för förmedlingen.

Wenaha dog packs

En helt ny klövjeväsk
presenteras i Sverige.

En mjukare mer följsam
fälgare, lättare och
billigare modell, bässta
kvalitet och konstruk
tion.
4 storlekar. Färg: Röd

OKY-LOOK

Box 2501
171 02 Solna
Tel. 08-576680 00-10

Nordnytt

Karl-Olle Sundqvist	0975/200 70	Jan-Erik Blomquist	0978/203 18
Solveig Granath	0970/330 35	Hildiger Kasche	0970/301 49
Sören Norrby	0970/141 19	Thomas Krainer	0970/305 78
Kjell Meijer	0970/137 87	Leif Lövgren	0970/112 94
Björn Ahnfeldt	0975/200 73	Robert Holstac	0970/124 48

Övre Norrlandsavdelningen av SPHK presenterar nedan sitt höst och väröprogram. Det är styrelsen förhoppning att aktiviteterna skall locka många deltagare. Styrelsemedlemmarnas namn och telefon mittar du ovan. Vill du veta mer, ring respektive ansvarig styrelsemedium.

20-21/0 Höstläte i Suorapakka (Jan-Erik)

Inbjudan och information om denna aktivitet publiceras i Polarhundens majnummer, OBS anmälan senast 10 september!

6-7/12 Suorsalognet (Jan-Erik)

Den årliga säsongsupptäkten för polarhundsfolk i norr med nordiskt deltagande. Invärvartering i skolan i Tärnö. Aktiviteterna är mer baserade på familjessamvaro än ren tävling. Anmälningsavgift.

24-25/1 Avdelningens Arsmöte vid Baronilaven (Kjell, Sören, Rönnér)
Logi på platsen, deltagarna står för egen matihållning.
Anmälan senast 10 januari.

5-7/2 Jokkmokks marknad (Thomas)

Propagandekörning under marknadsdagarna. Se Polarhundens majnummer! Intresserade medlemmar anmäler sig i god tid.

7-8/3 Tjuonajokk (Thomas)

En "klassiker". Samling vid Kirjaluokta och där efter nemen sam färd till fiskekampen i Tjuonajokk där övernattnin sker i fina stugor. Anmälan senast 26 februari. Deltagaravgift.

april Solaturen (Leif)

Tur med särskoleeleverna på Hedskolan. Intresserade anmäler sig i god tid.

13-19/4 Päsktur runt Kebnefjällen av även till Abisko (Karl-Olle, Robban)

ÖN står som värder för en fjälltur med vintertältning.
00
"Vi lär av varandra". Start 10 från Nikkaluokta. Anmälan

SKK INFORMERAR

Krav på vaccination mot parvovirusinfektion för deltagare i officiella utställningar och prov

Svenska Kennelklubbens Centralstyrelse har beslutat att med anledning av det förhändrade smittläget upphäva det obligatoriska kravet på vaccination mot parvovirusinfektion för deltagande i officiella utställningar och prov fr.o.m. 1980-09-01 under förutsättning att det intill dess ej sker en ny förändring i smittläget till det sämre.

Det rekommenderas dock alltjämt att deltagande hundar även efter denne tidpunkt är vaccinerade mot parvovirusinfektion, främst i de fall hundarna är under ett års ålder eller då det finns unga valpar i deras hemmiljö.

OBST OBST

Överstående gäller genom överenskommelse med SKK även vår utställning vid Årsmötet 1980-08-31.

Grunderavalpar f. 15.5.80 reg. SKK, s.m. end. till dragintresserade och friluftsmäniskor.

tel: 0451:216 64

Till Saku

Siberian Husky valpar födda 30 juli, 4 tiker och 2 hanar.

Herr Marita Ahonen tel: 0152/800 78

Till Saku

Nordiska hundslädar

tel: 0924/700 15

Några kommentarer till "Att behålla rasegenskaperna".

Trots att jag deltagit i SH-debatten under 1970-talet och alltså tillhör dem, som i motsats till Björn Tillberg, saknar kynologiska grundkunskaper vill jag ändå göra några korta kommentarer till en del avsnitt i Björn Tillbergs artikel "Att behålla rasegenskaperna".

Beträffande rasstandarden för siberian husky säger BT att den inte är omskriven på någon punkt sedan den förfata av Årgång 1930. Utan att ta ställning till om något är rätt eller fel i ändringarna, eller göra en genomgång av dom, kan bara konstateras att trots BT:s ord om "rämnärken som utarbetats en gång för alla" har förändringar skett och eftersom det förekommit flera revideringar hittills under årens lopp så kan man inte utesluta att det kommer fler. För övrigt är förändringar av rasstandarden inte något unikt för SH utan förekommer även hos andra raser.

BT skriver lite negativt om "icke skidkunniga pappas gosser och flickor som Åker sparksläde".

Att nomeförare - liksom alla andra mäniskor - är pappas gosser och flickor är väl helt riktigt men för att accepteras av BT ska dom tydligt också uppfylla vissa minimikrav som skidåkare. Jag kan inte förstå den här kopplingen. Jag utgår från att BT med "Åka sparksläde" menar körning i nomestil och i det körsättet används normalt inte skidor. Enligt min mening har det då ingen betydelse om utövaren är skidkunnig - man måste helt enkelt lära sig att acceptera att nomekörsning är en närmakild tävlingsform som existerat i över 70 år, och som körform över huvud taget betydligt längre, och den ska inte förväxlas med körning i nordisk stil, vilket kanske BT har gjort. En förare väljer själv om han eller hon vill köra nome eller nordisk stil och bör slippa spydheter, (speciellt från halvofficiellt håll) vilket körsätt han eller hon än väljer.

Tävlingar på ett väl preparerat underlag ser tydligent BT som något negativt. Enligt min mening måste man acceptera att väderleksförhållanden eller andra orsaker kan ställas till problem med prepareringen av en bana, men målsättningen bör vara, ett väl preparerat spår som ger möjligheter till så likartade och rättvissa förhållanden som möjligt i en tävling. Alternativen kan ju vara att de första ekipagen får bana väg genom lössnön för efterkommande eller att banan bara håller de första ekipagen varefter det blir genomslag och allt sämre förhållanden för varje ekipage ju senare dom startar.

BT skriver att de som satsar på att vinna nometävlingar kör med "degenererade krakar med spinkig benstomme utan förutsättningar att anlägga, bär och brukar en effektiv sen- och muskelapparat". För att kunna förflytta sig över huvud taget krävs att hunden har både ben och muskler och för att kunna förflytta sig snabbare än andra hundar krävs att den har en effektiv sen- och muskelapparat. Eftersom det enligt BT är målet för nomekörarna att "vinna till varje pris" så behöver han inte oroa sig för de "degenererade krakarna" - de kommer snabbt att sorteras bort från tävlingsspannen eftersom de omöjligt kan vara konkurrensdugliga.

Enligt BT är det visst också vanligt att de som vill "åka sparksläde så fort som möjligt" har hundar "med leder som förlits i förtid och ger upphov till lidanden under förslitningen".

Jag tror knappast att det är något vanligt problem - däremot finns det flera exempel på topphundar i toppspann som presterat mycket bra resultat vid 7-10 års ålder.

BT tycka känna till alla fel och misstag som för närvarande görs inom SH-aveln, det skulle ha varit minst lika intressant att höra hur han verkligen vill att aveln ska gå till. Svepande formuleringar som "siktet inställt på mer än 5-4 generationer" och "fortlöpande kvalificerad avkommebedömning" låter imponerande men säger ju ingenting konkret.

Hur går egentligen den kvalificerade bedömmningen som du talar om till, vilka utför den, vad testar och bedömer man för egenskaper, hur testas och mäts de och hur vägs de sedan mot varandra? Hur testas t.ex. jaktinstitinkten du talar om, och hur värderas den gentemot andra egenskaper?

Svar på Björn Tillbergs reflektioner.

I sista numret av „olarhunden“ och även i tidningen „undläggarnytt“ har vår rasrepresentant gjort en del egna reflektioner som påbörjat till den rasbeskrivning av Siberian Husky som Maria Karlsson gjort för „PHK“s räkning. Att „PHK“ är den officiella instansen för de polare resurerna i Sverige är det väl ingen som ifrågasätter, men sedan har dina reflektioner väckt en hel del ont blod, till att börja med de kynologiska kunskapserna där du inte skriver rent ut att du har som man läser man så att sätta mellan raserna så för i varje fall un ertecknad dem uppfattningen och med tanke på de kunskaper jag tror du har om hundar, hände jag nog sett att dina reflektioner varit mer sakliga och korrekta. Du talat ju om debattglada rasentusiaster som enast harft det gemensamt att de saknat just de kynologiska grundkunskapserna. Kontenten av detta blir ju att du placerar dig själv på den översta pinnen på oss kynologiska kunskapsstegen, medan de fleriga representanterna från bl.a. Danmark, Norge och Finland plus de svenska som deltagit i de sammankomster där rasen som såvun diskuterats ännu inte lyckats krovla sig upp på den första pinnen ännu. Du nämner också att denna arktiska spets är en god slädhund även i icke arktiska områden, därfor som du säger att den är snabb uthållig och stark, som du sedan mer eller mindre demonterar i din nästa mening där du gör klart för läsarna att den inte är världens snabbaste slädhund. I det sammanhanget kommer även köldhärdigheten och arktiska områden in i bilden, där tre platser nämnes som saknar det mistnämnda. Jag skulle kunna svara dig så här (att det inte är alle förönnat att bo i arktiska Älvkarleby) att vi får bevara köldhärdigheten efter de klimatiska resurser som står till vårt förfogande. Väst här i Sverige och det är ju som Maria Karlsson i sin beskrivning av rasen påpekar att det inte går att ta den från ett ombronat inomhusliv till en vinteretur där den är tvungen att ligga ute, ty då far hunden mycket illa även om den har titeln polar framför hund. Om det sedan finns 100 b.H. i Stockholmstrakten (her ju med folktätheten att gära ca 10 i Gävle t5 i isklistunstrakten har inte med köldhärdighet att göra ty i det fallet sitter vi ju i samma båt). Att det sedan kommer lite Jack Londonromantik in i bilden kanske inte ska er men det påminner mig om en liten flicka från västsverige som en gång i tiden svävade på små ulliga polarmän, men som nu efter mera egna praktiska erfarenheter troligtvis står med båda füterna på moder jord vad S.H. anbelangar.

Att kläfingriga och consuveriga uppfödare levererar med rasen kan jag varken bekräfta eller demontera mitt huskykunnande ligger inte på det planet

så det får stå för din egen räkning, gissar att det finns andre som kommer att diskutera den här frågan med dig, men däremot tycks du inte ha reda på att det i flera längdlopp typ Nordic Marathon, Fjälldraget, Jotunhiemlöpet och Lappi - Ajo deltagit flera sparselädeki-page (nöme) med mig veterligt mycket goda resultat och i dessa tävlingar är det nog inga pappas pojkar och flickor som ställdt upp och jag tror nomekörningen börjat praktiseras mer och mer även på tur-åkning i norra delen av vårt land, men där får ni rätta mig om jag har fel, av er som tillhör norra delen av SPHK ty det är er jag åsyftar, vi kan ju faktiskt dra paralleller med utförsäkning contra längdåkning, där vi inte allt för länge sedan främst föraktfullt åt det förstnämnda lika inställning har vi väl haft till Nome contra Nordisk där jag fått tänka om trots att jag inte kör det förstnämnda i varje fall inte av någon större omfattning, att sedan hunder som körs i Nome skulle slites ut i förtid är fel att påstå vi kan bara se på resultaten från NM i Härja där det var hundar även gamla som tävlade i båda grenarna fremgångsrikt men de hunderna hörde kanske inte till de genererade kräkter som nämns i reflektionerna, i din sammanfattnings av rasen saknar jag den kanske allra viktigaste förutsättningen om draglust och framstånd inbyggt någonstans i huvudet, finns inte detta då är den nog bara vacker att titta på, men en nolla framför släden, det gäller nog i båda körsätten gissar jag, äjörde du de värderingar du taler om i din avslutning, jag gjorde det inte men tror mig ändock kunna säga att jag haft 10 härliga år med mina polarhundar, hoppas även mina hundar tycker detsamma.

Phore Glsson

SH ägare vars boplatser ligger 59,22 N 16,30°Ö
från ekvatorn räknat.

Beträffande utställningen i samband med årsmötet se separat bilaga.

Rasegenskaper och polarhunder

Björn Tillbergs artikel i Polarhundens majnummer torde inte lämna någon huskyvänn oberörd. Artikeln avslöjer på ett sådant sätt hur avlägsat ett initiativ till förbättring av SH-stammens bruksegenskaper verkligen ter sig. Inte på grund av vissa, av artikelförfattaren iaktagna egendomliga företeelser, utan på grund av att han som SH:s resrepresentant hellre tycks hänga sig åt spydigheter- och känslomässigt struntprat än att sakligt och konstruktivt arbeta för rasens bästa.

På vilket sätt kan ett dylikt alster främja SH-rasen eller SPHK? Det är nog tid att också frigörs sig från förcosfula floskler i stil med "lätt hund till rätt person i rätt miljö" för i annat fall kan endast en eskimo boende på Grönland tillåtas hålla ett spann grönlandshundar och vi, som de idealister vi ju är, måste omedelbart sända tillbaka våra hundar till Grönland Alaska och Sibirien.

Vill man verkligen komma någon vart med allt detta prat om rasegenskaper, oavsett om det gäller grönlandshund eller SH, måste inläggen bli både säkligare, positivare och mera konstruktiva än hittills. Låt oss därför, först som sist, fastslå att den enda framkomliga vägen när det gäller att bevara och påverka rasegenskapserna är att sätta på "rätt hund".

För rasegenskapsernas fortbestånd (underförutsättning att dessa verkligen finns) saknar det betydelse om valperna är uppfödda i en Stockholmsvila eller i en hundgård i Kiruna. Esa arvsamtag hos avelsdjur-en ger en bra avkomma med goda rasegenskaper. Bäremot ärvis inte förvärvade egenskaper som bekant, varför kommer, om de genetiska förutsättningarna finns, exempelvis påisen på "stockholmshunden" att utvecklas på ett tillfredsställande sätt, om och när hunden anpassas till ett kallare klimat.

Det finns idag en del hundar som många tycker har hinnat fel, d.v.s. att deras bruksegenskaper ej blir utnyttjade. Jag vill påstå att orsaken till detta beror till stora delen på hunderna själva eller rättare sagt på de tirkägare som avlet fram valper med så oåligt utvecklade rasegenskaper att hundarna låtit sig omskolas till snur. Uppgifter är att jobba framför släden. Genom att höja den "polara brukshundskvaliteten" hos kommande generationer kan en självsanering av person- och miljöfaktorerna utvecklas. Det befriar bättre både polarhundrasernas framtid såväl som polarhundsporterna, om verkligt bra

hundar får vissa den nyblivna hundägaren vad hundkörning verkligen innebär, än ett nybörjaren försöker lära dåliga hundar att dra.

Enligt min uppfattning är det största hotet mot polarrasernas bruksegenskaper följande omständigheter;

1. Avsaknaden av matmetoder för jämförelse av bruksegenskaper (här avses någon form av bruksprov och/eller ett av sPHK färt register över tävlingssresultat,) samt en därmed sammanhängande svarsrekommendation, uvanstånden skall givetvis gälla lika för både hundar och tilar.
2. Den okvalificerade men vittomfattande hobbyavsl som bedrivs av personerna ägare till oträtna (ej körday) hundar och som kan fortgå endast tack vare avsaknaden av en seriös prestationstabominning (enligt p.1).
3. Utvärdering av resultaten från sPHK:s utställningar. Inte minst med tanke på att få svenska kommittéer (om någon?) har egen erfarenhet av polartävling.

mot bakgrund av ovan relaterade omständigheter anser jag att sPHK:s styrelse har ett stort ansvar visande på sig för att organisera verksamheten på ett sådant sätt att polartävlarnas framtid som goda brukshundar tryggas. Samt att medlemmarnas krav på dokumenterat bra egenskaper hos släkterna till v. valpar som utbjudes till försäljning kan uppfyllas. - avsakten på ett initiativ från styrelsen borde den nuvarande, alltför stora, valpproduktionen frivilligt begränsas. För tank på, att det inte är andelen bra hundar som kommer att ska utan andelen dåliga, jag tycker att det tyder på ett stort ansvar och en realistisk inställning när medlemmar först hotar sig för med en annons innan en prövning verkställs. - En hänsyn för affärer än polartävlar har dock däremot den valpproducent som inte för så länge sedan annonserade något i stil med följande: "Grönlands hund något för dig; lämplig som vakt- och sällskaps hund på lan et".

Vilket slags hundar vill vi egentligen ha i framtiden?

Hans Löfgren

Svar till Christina Jörgenfelt:

Jag har fått mig tillstånd ett exemplar av Din klubbtidning nr 4, där Ni harft vänligheten att dels i ledaren, dels i ett "Öppet brev" från Dig göra stor publicitet såväl kring mig personligen som kring mina huskies med sväckor.

Låt mig först säga att det förvånar mig, att ledarskriften låtit sig näja med ditt öppna brev till mig. Jag utgår nämligen från att de flesta "oerfarna läsarna" skulle haft större intresse och intresse av en saklig recension av min artikel med bemötandet av de felaktigheter Ni anser den innehåller, än att läsa Dina ovederhäftiga angrepp mot min person. Sådana angrepp kan möjligen rosa och intressera en trängre krets inom Svensk Siberian Husky Klubb. Övriga, de "oerfarna läsarna", som Du kallar dem, vet inte ens vem jag är. Om ledarskriften velat ge Dig tillfälle till träning i skjutjärnsjournalistik, var det "olycksaligt" att han inte bättre kollade upp Dina påståenden, ty inte ens en prya i den sortens journalistik får komma med lögnaktiga uppgifter. För det kan väl inte förhålla sig så att Du medvetet - i avsikt att skada mig och mitt anseende - läter trycka och sprida felaktiga uppgifter? Eftersom Du är ganska grön även som redaktör, kan jag tala om för Dig att sådan verksamhet strider mot god publicistisk sed och dessutom är straffbar.

Du säger i Ditt brev att jag "utdelar hård kritik mot delar av rasen, SH-aveln och andra uppfödare". Den kulana visste var den tog! Och det var meningen också. Jag blev ombedd att delta i en artikelserie: "Rätt hund till rätt person i rätt miljö" - lagom i tid till den årliga hundjurumssässan i Stockholm, med i runt tal 50.000 besökande. Vid tidigare hundjurumssässor - och även årets - skulle även huskies vara representerade bland ökenräddor och guldfiskar och marknadsföras som lämpliga hundjur för storstadsbor. "Det hade jag inte en mening om, det var det dj-ste jag hört". Ett stort antal besökare hade spontant vänt sig till Stockholms Hundägareförening och undrat om denna form av PR för rasen siberian husky inkluderande valpförmödning just i stockholmsområdet vore ett uttryck för rasensvar och omedmesegill hundhållning. Eftersom jag ej heller emot denna form av PR ställde jag givetvis gärna upp med min artikel i hopp om att med den kunne tillräcklägga vissa missuppfattningar som lätt kunde bibringas "oerfarna" besökare.

Att jag reagerat som jag gjort finner Du "skrattretande". Ingen är gladare än jag om jag med så små medel kan sprida litet glädje hos Dig och de Dina. Men glöm inte bort talesättet "skrattar båst som skrattar sist". Tänk på att just de "oerfarna" är dom som lättast vänder kappan efter vinden.

Men för att återgå till korrigeringen av Dina sakfel. Du säger att jag har treårig erfarenhet av rasen. Det nästående får mig att tro att Du har svaga kunskaper i elementär matematik. Pia och John Fairbanks gjorde redan 1973 en forteckning över landets huskyägare på uppdrag av Bo Jonsson, SHK/SKK. Vi var inte så många huskyägare då i landet - mellan 30 och 40 stycken. Du, Christina finns inte med i den forteckningen, inte heller Din klubbens ordförande Arne Haag, som tycker att min artikel är "olycksalig". Inte heller kan jag upptäcka v.ordf. Lina Wiktor eller kassören Agneta Erichsen. Inte heller styrelseledamoten Bernt Klyvare eller avelsrådets talesman Bert-Åke Johansson. Endast Kåna och Göran Granström finns med. Och till exempel Maria Karlsson, som för övrigt köpte sin första husky ur samma kull som jag 1973. Maria har under åren 1976-77 utgjort SHK:s avelsråd (tillsammans med Monse och John). Hon fick - med all rätt - medlemmarnas förtroende att efter tre års husky-innehav modera avelsrådgivning. Nu är det emellertid så att tre eller sju års dagligt umgänge och arbete med en eller flera huskies eller hund av annan brukaras i sig inte innebär någon garanti för att kändedomens om rasen ifråga blir tillräcklig för att man exempelvis som tikkägare skall vara kapabel att planera ett framgångsrikt avelsarbete. För detta krävs framförallt en annan in-tällning än den Arne Haag refererar på sid. 118 i Din tidning: "Jag vet ansvarsfulla uppfödare som harft dilemmat att astringen behålla en valp, som de inte har råd med, eller sälja den till någon som de innerst inte vill". Där har Du, Christina, en god illustration om mitt ofta upprepta uttryck att "för snöd vinnings skull" saljer man valp r till "fel" personer eller läter valpar leva som borde avlivas. Haag säger fortsättningensvis att det reella ansväret vilar på uppfödarna. Det är nog sant, men som aktiv medlem i den officiella rassklubben för bl.a. Siberian Husky - Svenska Polarrhundklubben - anser jag det v. riktigt att understryka att "det reella ansväret" vilar på tikkägarna. Med denna precisering har jag också sagt att jag inte ser mig själv såsom varande "en av landets största uppfödare, vad det gäller antalet valpkullar". Detta Ditt påstående är för övrigt så vagt formulerat, att jag dessutom inte vet om det är menat som ironi eller är ett av Dina felaktiga påståenden.

Innan jag ger den av Dig efterlysta presentationen av mina tikan skall Du veta, att jag har rik erfarenhet av en rad bruksraser (stövare, fågelhundar, lighundar och grythundar,) som jag ofta hållit flera samtidigt. Dessutom har

jag haft schäfer praktiskt taget utan avbrott under 40 år (så här som på tre mänsk). Under denna långa tid har jag genom nästan dagliga samtal och kontakter med jaktkamrater, hundköpare och vänner bland veterindrivar och agronomer som sagt fått en rik erfarenhet av hundar. Men skall heller inte förglömma den erfarenhet jag fått genom vad jag hunnit läsa i Mmnet.

Du måste förstå, Christina, att breda cynologiska kunskaper inte utgör ett hinder för att förstå att vettigt och rätt planera ett avelsprogram för vilken ras det vara må. Och inte är det heller fel om de avelshåstar som därvid används har förstklassiga utställningsmeriter och sällsvället uppfyller de brukskrav som rasens standard ställer upp. Det ensa roda förmäguter inte det andra, eller hur?.

- De tikan jag för närvarande har är födda:
1. 19.3.1977
  2. 10.7.1977
  3. 31.3.1978
  - sant värderar en dotter från dessa:
  - (f.d. de enda tre kullar jag uppfört) 4. 19.12.1978
  5. 18.11.1979
  6. 24.11.1979

Av dessa data framgår med all önskad tydlighet att endast nr 1 hittills haft laglig rätt med tanke på åldern att tävla först i vintras (blev då bl.a. tvåa i sin klass i Tårendöloppet verkan före jul 1979). Vintern 78-79 valpade hon och gav di. De två övriga tikan valpade innanvarande vinter och har ej tidigare haft rätt att tävla. Alla tre tikan kommer från Nekus ks kennel.

Hade jag varit lika ung som Du, när jag soffade min första husky, h de jag kanske med sekkunnig hjälpt - om jag varit så förståndigt, det hör ju inte till den äldern precis - påbörjat och allteftersom i ren rätt renomfört ett eget avelsprogram för mina tikan. Men när man börjar ett så komplicerat arbete med en ny ras i min ålder miste man - anser jag - gå mycket varilt fram, helst utan misstag, eftersom den tid man har till sitt förformande blir mer begränsad för varje dag. Det gäller Dig också, men mänskligt att döma har du fler dagar på Dig för att ni ett istakat mil, och marginalerna för misstag t.ex. blir även de större. Så har jag resonerat i mitt planeringsarbete. Därför har jag "hakat på" Ekstams framgångsrika uppfödning med bl.a. 104 hundar använda som slädhundar, varav 38 som ledarhundar, 9 nordiska mästare, 13 finska mästare och 31 placerade bland de tre främsta i finska mästerskap. Med fyra olika avelsdjur har Kennel Nekusak 18 gånger vunnit första pris och hederspris i avelsklass. Sävitt jag har kunnat kontrollera, har ingen siberian kennel i Europa ens kommit i närheten av dessa meriter.

Som Du kanske förstår nu är även Ditt tel om mig som "en av landets största uppfödare" mycket dåligt underbyggt. Min tre vältränsade, vackra sekusaktikar har haft varsin kull enligt ovan, ur vilka jag sparat en tik ur vardera. Jag tycker det skulle vara osmakligt att i ett polemiskt inlägg redovisa vilka s.k. uppfödare som haft totalt fler än tre kullar (vid ett rasiinhav över sju år!) Men jag har alla minnas uppmifter, tillika med uppmifter om vilka som parat samma tik två gånger/år. Det är en läsning som Du skulle se mig på, som också vore av värde för vilt gemensamma intresse, "att behylla rasegenesakaperne" hos svenska-födda siberian huskies.

Mrs Christina! Du ber slutligen att slippa fler skrivelser från min sida. Så mycket kan jag lova, att jag inte frivilligt kommer att publicera några artiklar i Din tidning, men Du snäll veta, att vi här i landet har yttrandefrihet och att inte ens en så tonhavande ung dam som Du kan hindra någon från att sätta sina tankar på pränt. Hitt rött råd till Dig själv! Om Du mårnar egna uppolag till artiklar i Din tidning: Ge då inte efter för Din lust att skrämma andra mammiskor, utan gör som Du gjorde i början av din "journalistbana". Översätt (om ej alltid med sitt result) mina artiklar, det intresserar dock inte den "erfarne" och den "erfarne" delen av Din läsekrets mer än att läsa en massa dravel om för den helt okända personer.

Eftersom jag inte vet om Du anser att Du har utrymme för det här tillräckligandet av Ditt så fula och felaktiga påhopp, var jag skikt en kopim av detta brev till "Polarhunden"s redaktion.

Med vänliga hälsningar

Björn Tillberg

P.S. Jag skulle respektera Dig om det kommer en "Öppen ursäkt till Björn Tillberg" i nästa nummer av Sjädhunden.

NADJAS VALPAR

Kalit var det, - ohyggligt kallt! Så kallt som det överhuvudtaget kan vara i köldhålet Idre i början av januari.

Frädens grenar var klädda med isomspunnen snö. Hustrande gick jag mellan huset och hundgården för att titta till hundarna och ge dem mat. Kvicksilvrets högsta punkt hade i flera veckor ligat runt -30° - 35° . Att köra hund var inte att tänka på. Vina turor till hundgården blev tätare. Tikarna skulle nämligen till att löpa - och mycket riktigt - alla fyra "kom" snävtigt. Nu började en verklig plåga. Vissa tikar fick vara kvar ute, medan andra måste tas in, innan stora nisynsmålet.

En av flickorna, Nadja, skulle bli mamma inom en snar framtid, hände jag bestämt. Jag vaktade hvet henne som en hök. Inga obestämde kerlar där inte! Den blivande pappan var utsedd. Almanackan togs fram och det räknades ut för träff i Koppängen enligt avtal. Men så, naturens lagar är nu alltid inte sådana som vi människor, i vår övre tro, räknar med. Höstabten struntade i bladet och mina uträkningar. Hon "skulle till" längst tidigare, en och en halv vecka nogga från mat. Van göra då? Inte faser har man lust att i denna kalla misvinter åka 45 - 50 mil för att para. Jo, man har sett ut en annan hund på betydligt kortare avstånd. Han heter Salto och är norskgutt. Parningen gick bra och vintans tider begynte.

Tre dagar efter parningen ringde Viveka från Luleå - kan jag få köpa en huskyvalp av dig? Ej, det var snabbt morscherat. Skulle det bli några valpar överhuvudtaget? Och hur många?

Nadja var som vanligt, vi äkte hit och dit. Vi var på Lulefjället och vi kuskade runt hemkring. Så snu snu blev han rund om hagen. Stor glädje i lägret! Matte läste blicker av hunduppfödning. Egonen gick i kors. Hon var genomsättig när hon läst om alla komplikationer som kan uppstå vid valpningen. - Men nej, det går klarer Nadja av själv, tänkte jag. Det tempades en hel vecka innan neckosten. Det var $37,5^{\circ}$ hela tiden. Konstigt! Det hela stämde ju inte. När dagen var inne hände ingenting, inte dagen efter heller. Någotting var felat då äkte vi till veterinären i Umeå, men jag fruktar, det var som jag fruktat:

Det må bli snitt! Och så blev det. Nadja fick en lugnande spruta och lokalsmedvindning, så smäningom kunde valp efter valp placeras fram.

"Boven" var en död tikvalp som låg i vägen för de övriga. Frun i huset och jag låg på knä och frotterade små huskies efterhand som de kom ut ur hälet i Madjas mege.

Vilken otrolig upplevelse!

- Lever den? Ja!!! Fint!!! Så förtickade proceduren tills vi knådat liv i fyra små valpar. Två svart-vita och två grå - alla pojkar. Matte visste inte till sig av lyckan! Tänk att de klarat sig! Åter stor glädje.

Sigrid, sistas flickan, hade blivit lovad en egen valp, och nu skulle hon få välja. Hon tog den minsta, Apache skulle han heta. Jet visste sig vara ett väl valt namn för en liten krigare är han. Stor i kroppen och betydligt rörligare än brorserna.

Det jag gruvat mig mest för var att inte få valparna sålda och till rätta hem. Men, allting löser sig. Det har jag fått bevis på många gånger. När pojkarne var tre veckor var det klart. Viveka i Luleå väntrar på Ryak, Marina o väken i Ulfsnyttan på Arraq och Agneta o Bosse i Göteborg skulle ha Amaq. Det har varit en otroligt fin upplevelse med en valpkull, men jobbigt. Finns det ingen tidigare erfarenhet görs det svårare än det egentligen är. Tror jag.

Går nu och sneglar på Stoia, grönlandaren, för vi vill gärna ha en eller två shävens till. Stoia har gått otroligt bra i vinter, trots sön röga blöder. Här en stilig hane i Åtanke. Men risken finns att det blir 8-10 valpar, och vad gör man då? Inte ens vi lärrare med våra "feta" lönner kan ha hur många hundar som helst. Någonstans går taket.

Eller.....?

Ingrid Fredberger

Valparnas namn f.v.
Ryak, Amaq,
Arraq och Apache

SAMOJEDSIDAN

Jag har just fått SKK:s valpregister för Samojedhund 1979. De 241 valparna är fördelade på 51 kullar efter 36 hanner, varav 13 är friröntgade och 16 utställningschampions av något slag. 47 tikar har använts, 23 är fria och 7 champions. Uppgifterna om championat och frihet från HD gäller vid registrerets utskrivande.

Hur många av avelshundarna som skulle fungera i den polara ursprungsmiljön kan man bara spekulera över. Förhopningsvis blir framöver alltför av uppfödarna intresserade hunden av hundarnas polara egenskaper och testar t.ex. hundarnas dragkapacitet i snö och kyla och tar hänsyn här till vid val av avelsdjur.

Vid senaste styrelsesammanträdet godkändes Leopoli Mittcher Bodafors som rasrådsrepresentant för vår ras.

För dem som inte känner Leo kan jag berätta att han är en hanvalp för några år sedan och gjorde den till Lyinschampion, den första svenska föddia i rasen. Han har en liten unpfödning, har kört drag i fem år, har byggt en nemesläde och kommer från och med i vinter att göra Smålandsskogarna osäkra med sitt fyrmann.

Wille skrev på Grönhindarsidan i majnumret att samojeden inte längre är någon draghund. Jag önskar jag kunde säga att han har fel. Dilemmat är dock inte i förstå hand hundarna utan ägarna. Det borde vara en ynnest för ett fätal utvalda att köpa en polarhundvalp av något slag.

Vi syns och hörs på årsmötet med utställningen som är årets stora mönstring av polarhundar.

Alf Johansson

HD hos samojeden

De fleste samojedehunder mener antakelig at deres rasen er forsiktig fra mange av de sykdommer og defekter man sliter med i andre raser. Men vi har et "spøkelse" å slåss imot, nemlig hofteleddsdysplasi.

De fleste seriøse oppdrettere er idag kommet vithen at de röntger alt sitt avlsmateriale, og bare lar hunder som e. helt frie gå i avl. Det triste er at HD - prosenten her steget fra 17 - 30 på noen få år. Dessverre fins det enda mange som har et enkelt kull - og visse større oppdrettere som avler på urørtgude hunder, ja enda til hunder med HD.

Før regnet man at avbarheten før livet var 20 - 30%, nå har man kommet fram til at den er ca 50%. Det er også flere år siden det fra ekspertihåll ble publisert at nedarvingsfrekvensen er like stor enten foreldrene har svak eller sterk gradi HD. I framgang i minskningen av HD kan altså bare oppnås ved å avle på HELLT FRIE hunder.

Etter å ha snakket med oppdrettere som har arbeidet under lengre tid med å minske denne defekten (ulike raser), ser det ut til at meget gode resultater nås etter 4 - 5 generasjoner frirørtgude hunder. Antall hunder som da får HD er lite, og de individuer som får det har oftest svak grad slik at de i de aller fleste tilfeller kan leve ett normalt "hummeliv". men det forekommer også kull etter foreldre der en kunne forvente prima hofter som et renne "katastrofekull". Det er slike tilfeller folk som er imot hofteleddsröntgen ofte griper fatt i når de vil finne motargumenter. Ja må vi for det første kople inn de 50% som utgjør miljøfaktorer. Her vet vi ennå lite, men overforing av valper og unganhunder sies å være uheldig for ledenes utvikling. Dessuten er nedarvingsmåten komplisert (flere gener styrer nedarvingen).

Ufte kan man misstørke HD på hunder med stive bevegelser, hælhet osv, men like gjerne som dette kan bero på andre saker, kan en hund med elegante og spenstige bevegelser ha lidelsen, til og med höygradig. Bare en hofteleddsröntgen kan med sikkerhet avsløre om hunden har underutviklede hofteledd eller ikke. Det fins riklige eksempler på hardt arbeidende hunder som ved kontroll viser seg å ha HD.

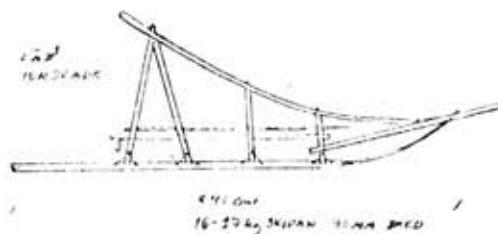
Hilst skulle man heller ikke avle på en fri hund som har foreldre eller hælsosken med HD. Men skulle man gå så langt i avsutsvalg på samojedehund, skulle snart rasen være fullständig degenerert pga innavl. Det er også urealistisk fordi det er sjeldent man kan få folk til å röntge hele kull. Utterhvert har prisen på hofteleddsröntgen blitt så hög, så det kan være vanskelig å motivere så mange som önsklig til å gjøre dette.

Skal en "tvilsom" hund avles på (der bakgrunnen er noe usikker eller sårlig), så skal en bruke en paringspartner som erfaringmessig gir gode hofter eller er av god familie med hensyn til dette.

I boka "The Samoyed" av R og D Ward står det at alle samojeder må antas å være genetiske bærere av HD. Vidare står det at HD tidligst ved röntgen kan spores i 10 - 12 ukers alder, derfor kan vi ikke forutsi om en vålp skal få lidelsen eller ikke ved 8 ukers alder da den som regel levereres til sin eier.

Det vi kan gjøre er å röntge alt avlsmateriale og bare bruke HD-frie dyr i avl. Vi skal ikke slippe til våre avlshanner på urørtgude tisper eller tisper med HD. Gi heller ikke opp om du står på "Forståsagspårene" som kommer med usikrige argumenter eller ved at du må avstå fra å avle på din drømmehund. Jeg har gjentatte ganger erfart begge deler, men skam den som gir seg! Våre vakre samojeder skal være friske - ikke santi

The ANCTIC sled

För närvarande 6 släde mod., tillv. i björk el. asp, nome, el. nordik utförande. Längder: nome 240-300cm, nordic 180-250 cm. Skidbredd: 50-85 mm. All surring utförd i norskt segelgarn. Har ni egna förlag? Annan utrustning selar, draglinor etc. etc. Begränsat antal luvor, tröjer-växtfärgat, motiv Husky. För övrig inf. ev. egna önskemål om annan utrustning, ring el. skriv.

Kenneth Pettersson
Björkholsväg, 28
95200 Kalix
Tel. 0923/22248
/22460, 22010 U.Erixon

Design. Risto Kamunen
(2gr. Marathon vinnare)

De bäst placerade polarhundarna i SBK och SPEK:s utställning i Nora

Heidiburgs Exc.Eyes 1UKL,1UKK,1SKL,HP,CERT,BIM
Uppf. LeK Gustavsson Insjön. Åg. Dns

Freja 1:a Hp. Uppf. G.Ahlström Brunna
Åg. K.Andersson Östervåla

Al. Malamute:
TOPKOKS DARK INC OF TOTE-UM
1 SKL,HP Uppf. Ø Moen Norge
Åg. J Andersson Solna

Ouna 1ÖKL,1SKL,HP,CERT,BIM
Uppf. L. Dahlberg Uppsala
Åg. D.O.

Delila 1"KL,1SKL,HP,CERT,BIR,BIG.
Uppf. I.Agefeldt Karlskoga
Åg. Dns.

Tera 1Ökl, 1SKL,HP,CERT,BIR
Uppf. N.Hjelm Ilsbo. Åg. P.Bourner Upp-Väshby.

Teelo. 1UK,1UKK,HP,1SKL, CERT, BIR.
Uppf.W.Carlsson Storlien
Åg.G.Lundgren Järpen

FOTO: Leif Dahlberg

FRIRÖNTGADE POLARHUNDAR

GRÖNLANDSHUND: Peary e. Flämyrens Cyr u. Flämyrns Bjanka Åg. Sören Norrby, Gällivare.

Nalle. e. Sheik of Flatagrov u. Shan Kali. Åg. dns. som ovan.
Viddja e. Chino u. Sieln Åg. K.Magnusson o L Andersson, Bålsta

SAMOJEDHUND: Sorella e. SUCH Sleigh Prince of Crensa u. Brålandets Nalina Bjanka. Åg. Kerstin Lindh, Täby

Mackinlay. e. SUCH SF Ag. u. Snöklippans M.M. Åg. Björn Calming, Strömmad

Drago e. King u. Cherrie Åg. Leopold Böttcher, Bodafors

Nanuk e. Nordisch Bamse u. Happiness, Åg. U.Johansson o B. Svartesson,

Eskilsgå Orakel e. Nordisch Agent u. Such e SFuch Explorers Anicke, Åg. Ann-Margretha Gauffin, Ursundabro

Explorer's California Puunyost e. Intouch Nordisch Kaunjas Cochise of snowcliffe u. Shatamah of anturen, Åg. Stina Juvén, Täby.

Edeångs Ofelia, e. Nordisch Agent u. Such SFuch Explorers Anicke, Åg. Inggerid Fredriksson, Hallstavik

Charlie e. Nordisch Prins u. Edvägo First, Åg. Barbro Karlsson Avesta.

Mjärumbögda's Gentleman Sarek e. Trailblazer Sunne u. Mjärumbögda's Anastasia. Åg. Carina Andersson, Lyckeby

Bamse e. Nordisch Kaunjas Cochise of Snowcliffe u. Such Such Explorer's bouquet Janna. Åg. Mona Wallsten, Boråborg

Mjärumbögda von Sisson e. Kaunjas Cochise of Snowcliffe u. Maikesta Katja-Nova Åg. Gunhild Johansson, Västerhaninge

Akka e. Lumikin Lillnikke u. Tehita Åg. Kerstin Galinder, Västerås.

Omnetar e. Kanashoh, VA,V-66 Niklas u. SF MVA Mirka Åg. Ingrid Horrmann, Enskede

Elke e. Kälvivärvuksa Poshka Åg. Ingrid Gullarbergs, Borlänge.

Gakutska e. Golden Days u. Poshka Åg. Elga Karlsson, St.Skedvi

Bolly e. Slampen u. Dolly Åg. Carina Persson, Trollhättan

Zicko e. Luddie u. Cleo, Åg. Monica Sellin, Skellefteå

Cleo e. Brålandets Eger u. Imora Åg. Gunnar Andersson, Hjoggbäle

Tarja e. Snöklippans Trulls u. Amu Åg. Rolf Henriksson, Bålinge

Mirrod e. Mjärumbögda's Arctic Chief u. Snöklippans Miriam Makeba, Åg. Barbro Rinibäck, Lycksele

Edeångs Windy e. Snöklippans Trulls u. Candy, Åg. Ulla Eliasson, Hudiksvall

Abita e. Zippo u. La Petit Åg. Karin Lindstedt, Eskilstuna

Danny e. Slampen u. Dolly Åg. Carina Persson, Trollhättan

SIBERIAN HUSKY:

Fay e. Allan u. Cukova Åg. Leopold Böttcher, Bodafors

Forts. Sib.Husky: Angrå e. Peik u. Mekusaks Coppercerthia Åg. E.Gruner o M. Hagelin, Grums

Heidburghs Ease Eyes e. Uv u. Mekusaks Ikai-Krau Åg. Anita Ekmark, Boden

Ytterligare en Samojed:

Brålandets Nalina Bjanka. e. Ibur Bamse u. Brålandets Yellona Åg. Kerstin Lindh, Täby

Morgondoppet

Foto:Wille C